

Betænkning og indstilling fra udvalget for forretningsordenen.

(Afgivet den 10. december 1965).

På grundlag af et af folketingets formand den 3. december 1964 fremsat forhandlingsgrundlag har udvalget ført en række forhandlinger om ændringer i folketingets forretningsorden.

Forhandlingerne har navnlig drejet sig om at søge gennemført en *effektivisering af udvalgsarbejdet*, herunder en udvidelse af den *sekretærhjælp*, der kan ydes udvalgene, og en ændring af folketingets *forhandlingsregler* med henblik på at opnå en *koncentration* af debatterne, hvor det tiltrænges, og en *uddybning* af dem på andre områder.

Som et led i bestræbelserne for om muligt at nå et stykke vej i den retning fremsætter folketingets udvalg for forretningsordenen det nedenfor anførte forslag til folketingsbeslutning om ændring af folketingets forretningsorden. Forslaget berører dog tillige en række mindre væsentlige forhold, idet tiden er fundet inde til en mere omfattende revision, ved hvilken også ønskes om småændringer — til dels af rent redaktionel karakter — er taget i betragtning. Angående størstedelen af ændringsforslagene må henvises til de bemærkninger, der ledsager dem. Her skal først og fremmest nogle hovedlinjer i ændringerne trækkes op.

Efter den gældende forretningsorden nedsættes der kun 6 stående udvalg, som endda — bortset fra finansudvalget — har ret begrænsede arbejdsopgaver. Den langt overvejende del af folketingets udvalgsbehandling af lovforslag og forslag til folketings-

beslutning finder sted i særlige udvalg om hvert enkelt eller nogle få sammenhørende forslag. Der nedsættes godt 100 sådanne udvalg i hvert folketingsår, og da et stort antal af udvalgene arbejder samtidig, er det klart, at det navnlig i de travle perioder er umuligt at undgå, at medlemmer indkaldes til møder samtidigt eller næsten samtidigt i flere udvalg, ligesom en rationel tilrettelæggelse af udvalgsarbejdet i det hele taget vanskeliggøres.

Til fordel for en ordning med flere stående udvalg har navnlig været anført, at den vil kunne bidrage til, at lovforslagene under deres behandling i folketinget ses i et videre perspektiv og i en klarere sammenhæng, end det kan ventes, når spørgsmål af ensartet karakter behandles af forskellige grupper af medlemmer. Skal helhedssynspunkterne kunne trænge igennem, vil det være af stor betydning, at medlemmerne på hver sit felt opnår den indsigt og det overblik, der erhverves ved beskæftigelse med et bestemt, ikke for snævert afgrænset lovgivningsområde.

På den anden side har der i udvalget været udtalt frygt for, at udelukkende anvendelse af stående udvalg skulle medføre en for vidtgående specialisering af medlemmerne, og det har været fremhævet som en fordel ved den nuværende ordning, at partierne i hver enkelt sag kunne udpege de bedst egnede til at udvalgsbehandle den.

Man er under disse omstændigheder enedes om forsøgsvis at indføre enkelte nye